

7. Aug. 1830

FACTS

Date:

7. Aug. 1830

Page number:

Dagbog A, side 58 recto – 60 recto

Mentioned people:

Herman Christian Collett

Peter Collett

Anne Cathrine Elisabeth Collett, f.

Arbo

Eilertine Severine Collett, f. Bendeke

Peder Nyborg Hesselberg

Karel van Mander

Christopher Georg Pothoff

TRANSCRIPTION

Jeg stod den 7de Aug

om Morgenen tidlig op deels for at fuldøre mit Brev deels ogsaa for at bese Kirken hvori jeg saa mangen Gang havde siddet paa Bænken i Koret og sunget om Søndagene. Paa min Vei derhen maatte jeg dog først ind til Madame Elsters¹ gamle Boutiqu hvor jeg traf Alt temmelig i den gl: Orden og Bordene ligesom før opfyldte med Bagværk, jeg savnede her blodt den gl Kone for tilfulde at kune sætte mig tilbage i ældre Tider der nu vare lagte saa langt tilbage; men for dog nogenlunde at raade Bod derpaa maatte jeg købe Kager fra de gl: Skuffer hvorfor jeg dengang havde stor Respect og Kjærlighed. En gl Kone jeg her traf paa erindrede sig endnu med Glæde mine Forældres Ophold i Byen og fortalte hvorledes Fader tidt havde givet hende Hansel naar hun med sin Kurv gik forbie vores Gaard og han af en Hændelse stod i Vinduet. Jeg begav mig med en gl Mand der var Graver til Kirken for at gjensee de gl. Vægge; ved min Indtrædelse kunne jeg strax see Forandring hvilket især bestod i at de gl: Vinduer vare borttagne og i deres Sted vare nye og større indsatte der gav det Heele et lysere omenskjændt for mig ogsaa fremet Udseende. Pillerne •58 verso• der dannede en Adskillelse imellem Kirken og Coret vare ogsaa borttagne og saaledes det frie Syn til Altaret aabnet. I Alvertavlen hvori jeg havde ventet at finde et stort Mesterstykke der her var aldeles skjult og ubekjendt fandt jeg ikke hvad jeg havde ventet og det er vel neppe et Malerie af Carl van Manderen² som Præsten Hesselberg³ i hans Beskrivelse over Strømsøe angiver. Maleriet bærer vel noget Præg af Mesterskab men Forholdene i Figurerne ere rent forfeilede saaledes at Manderen vel neppe kunde have gjort sig skyldig i slige Misgreb; forresten maatte man først ved en nøiere Undersøgelse gjøre sig bekjendt dermed da over det halve nu er aldeles utydelig og næsten sort. Mere paafaldende for sin Skjønhed var de messing Lysekroner og den Døbefond der findes i Kirken, hvoraf især Døbefonden er i en smuk gl. tydsk Stiil og bæres af en Figur og en Deel smukke Ornamentter. Fra Kirken steeg jeg op i Taarne[t] ad den vante Trappe hvorfor jeg dengang havde en hemmelig G[ru?] og Skræk da den forekom mig som det rædsomste •59 recto• jeg nogensinde havde seet, ogsaa har jeg vist mangengang troet mig omringet af Spøgelser naar jeg listede mig bagefter de andre Drengte for at være tilstede ved Ringningen eller undertiden af Nysgierrighed for at kikke ud paa den underliggende Kirkegaard og ned til de tilstødende Gaarde; nu derimod var den første Bemærkning jeg nødtvungen kom til at gjøre, at jeg siden forrige Tider var bleven meget størrer, da jeg før med Lethed [overstreget: krøb] løb under de Bjælker paa Kirkeloftet hvor jeg nu stødte imod med Panden og hvor jeg før havde fundet Plads nok var det mig nu for snævert. Overhovedet er det totale Intryk jeg overalt faar en vis Følelse af Lidenhed, jeg synes enhver Gjenstand at indtage. – En Mand i Gjestgivergaarden der i Morges kom for at pudse mine Støvler spurgte

meget ydmygt om mit Navn for at erkjendige sig om min Moder og øvrige Familie og da jeg skulde spørge Manden ud har han paa vor Tid tient hos Schielthes⁴ under Navn af Thomas og været med hans Husbond for at følge os til Gillsbeck da vi forlode Drammen; han bestilte Skyds for mig da jeg alt tilfulde [har nok] af mit Ophold her der langt fra ikke svarer til min Forventning. Da jeg ifra Kirke kom til Collets⁵ •59 verso• præsenterede Christian⁶ mig for hans Kjærreste en Jomfrue Arveskau⁷ der har et ret net Ansigt og en peen lille Figur, hendes Holding forekom mig dog ikke at være smuk, maaske Aarsagen dertil var at hun er betydelig skiæv. For Kiær⁸ der kom for at gjøre mig et Besøg udkastede jeg [efter hans Anmodning] et Par Streger til et Monument der skulde sættes over en afdød Hollænder her nemlig Pottoff.⁹ Siden gjorde jeg hos Frue C⁵ et Slags Bekjendtskab med en Oberst Leutenant Anker¹⁰ der logerede hos hende og hvorom jeg ikke kan sige stort. Jeg reiste om Eftermiddagen i Følge med Collet's fra Byen, afbenyttende en lille Karriol jeg havde leiet og tog paa Veien efter at have badet i Langbroen, ind paa Hasselværket, dels for at forkynde dem Frue C Ankomst dels for at høre om de ønskede noget Bud med til Budskerud. – Men jeg var færdig at fortryde dette Besøg, thi da jeg ved min Ankomst saae Assesoren¹¹ der fik denne pludselig det Indfald at vende tilbage med mig, og jeg maatte saaledes igjen trækkes med ham. For i det Mindste ikke at kjøre saa sagte som han skyndte jeg mig i Forveien og lod ham komme •60 recto• efter. Hans Ankomst til B¹² var for Fruen¹³ og os Alle langt fra moersom da han strax begyndte at trække [ting] ned for at viise og plage os med.

¹ Uidentificeret.

² Karel van Mander. Altertavlen i Strømsø kirke udførte han i 1667

³ Peder Nyborg Hesselberg. (1725-1804), norsk præst og rektor, som i 1780 udgav Efterretninger angaaende Strømsøe Bye.

⁴ Uidentificeret.

⁵ Anne Cathrine Elisabeth Collett, f. Arbo.

⁶ Herman Christian Collett.

⁷ Louise Arveschoug.

⁸ Hans Andersen Kiær.

⁹ Christopher Georg Pothoff.

¹⁰ Uidentificeret.

¹¹ Peter Collett.

¹² Budskerud.

¹³ Eilertine Severine Collett, f. Bendeke.

der daaude an Adhillelse i udtømmende Evidens
og Lovat navn og saa bouklogens og saa lude
det fine Nye det Althard saabund. I Althard.
Sulden forvi jeg fandt med det at finde at stort
Mestenspille der for var althard sigill og
indtænkt fandt jeg det fandt jeg fandt med det
det var med unge at Melvins og Lovden
Manderen som Høsten Hestbøj. saar
Ophævelse over Strømme angik. Melvins
var tomt med unge. Høst og Mestenspille
saa Lovden i Høsten saar med
forfæltet sulden at Manderen og
unge kunde som jord sig sigill. Høst
Mestenspille forfæltet med den Høsten
advisory Høsten sigill og sigill
daaude to var det sulden i det althard
indtænkt og mestenspille. Mestenspille
for saar Høsten var de mestenspille Høsten
og den Høsten der fandt i Høsten, saar
i for Høsten ad i saar sigill og sigill
Høsten og Lovden og saar sigill og saar
saar Høsten. Høsten Høsten
og i Lovden at den med Høsten saar
sig saar fandt saar saar Høsten
de den saar saar saar saar Høsten

jeg nogen smit kunde faa, og saa far jeg mig 1759
meningsløst troet mig aarsagen af Sygdommen
blev jeg tilstede mig bag affare ad at den
Vredens far ad nord til Skov og med Kingmager
aldrig kunde tiden af Nygroningstoffer ad Liden
ind gaa den underlystede Lidt og med
det de tilfældige Gaarde, min Brøder var den
første Bamselidene jeg indkommer den til
at gøre, at jeg siden forrige tiden var blæst
Bamselidene, da jeg for min halvdreds
Bamselidene de tydelige gaa Liden tilstede for
jeg min tilstede i med min Tid og for
god for Liden færdig tilstede var det mig
min for forstede. Anvendt er det Liden
Tidens jeg omvendt faar en min tilstede
af Liden jeg forstede ansvore Goudman ad
Liden. - En Mand: Goudman ansvore den. Men
god den for at gøre min Liden forstede
mange indkommer med min for ad indkommer
og min Brøder og mange Bamselidene. De jeg Liden
forstede Bamselidene og Liden gaa med tilstede
for Liden Liden, Liden af Thomas og
nord min for Bamselidene for af følge af Liden
Liden de. de forstede Liden, forstede
Liden for mig de jeg ad tilstede af min
Liden for den langt forstede, min den min
Liden. De jeg ifra Liden gaa til Liden

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

grasfuldende Christian mig for hendes Gjæv-
ste nu fraafom Arraskant prorsat at det var
med Besigt ig en ganz lilla och jern Landet
galtidig Gjornben mig sig icke selv mossa
sundt Gumpen Aarsagen dertil var at jern var
betjuelig jern. Den Thier var den som var
gjort mig at det sig undersat sig alle for
stoyne det at Historien at det fide jellere
andere en aften Gellender for mandig Pittoff
Asten gjord sig for den i det Sags Lidjontre
fide med en Obust bittament Anders der leges
at for jant og foren sig icke dan sig stord.
Sig wispe en Jellermittages i selge med
Lottet for dens, istruykt med en lilla lan-
vial sig jant brist og sig den Brans affen
at jern baret i Lindbreen, ind den Hassel
vordet, det for at Gjornben den den i Olavus
at det selv at fide den de erstatte med det
med det med Gjornben. Men sig med for sig at
for sig det det sig sig sig med mig det den
den jern Affen den det den gjornben det
Luffeld at mande det sig med mig og sig med
skal den sig boret med den. Den i det
Mittet icke at Gjornben sig sig den sig sig
den sig mig i Gjornben og det den Gjornben

af den. givne Afskrift til B. over for samme
og os alle langt for uoverforn de for pragt
gavde at holde det for at misse y flage og Gavn.
Den 8. Aug. Hver den Morgen. Hver Manden træde
med alle indvorte og dagene Oeffner for det. for
betjente sig af en Oeffenlig for den det flort for
byrdels forstærke Lene fængde. Hver for igennem
hænde at anbringe af Lædelserne og sine
Lede forstærke Oeffenlig af det broderet og for
Leder med sig selv og af det Givne for Læderne
figurer. Hver Oeffenlig for det, og for at
omstærke sig om det broderet byggede
for selv med at stille Givne. Hver ind for at
for sig begynde. Hver for den for sig alle at
over indvorte med Læder, for at for sig selv af
for indvorte Givne: an Læder, for det for
af den for sig Oeffenlig af sig selv. Hver indvorte,
nu med Læder, for den med sig selv anbringe
gaa for sig selv Givne for selv det med. De nu
alle med for Læder forstærket byggede for at begynde
træde og det sig selv for selv det med Læder
og Læder gaa for det med den med for selv det med
nu med Læder bare sig for det med. De indvorte
det alle sig selv for selv det med flage det indvorte.